

۱.

توضیح:

می‌خواهیم به کلاس بنویسیم (NestedTimer) که وقتی ازش استفاده می‌کنیم، زمان اجرای به قسمت از برنامه رو اندازه بگیره.

اگر چند تا تایمر پشت‌سر هم (توی هم) استفاده بشن، هر کدوم با فاصله چاپ بشه تا معلوم بشه کدوم در کدومه.

نکات:

- از متدهای `__enter__` و `__exit__` استفاده کنید
- در `__enter__` زمان شروع را ذخیره کنید و در
- `__exit__` مدت زمان را حساب کنید
- از به متغیر کلاس مثلاً (`_depth`) برای فهمیدن اینکه چند سطح تو در تو هستیم استفاده کنید.

مثال:

```
with NestedTimer("outer"):
    time.sleep(0.1)
    with NestedTimer("inner"):
        time.sleep(0.05)

# خروجی تقریبی:
# [outer] elapsed: 0.100001s
#     [inner] elapsed: 0.050002s
```

۲.

توضیح:

فرض کنید به برنامه داریم که می‌خواد با چند تا اتصال (connection) هم‌زمان کار کنه (مثل اتصال به دیتابیس یا سرور).
اما تعداد اتصال همون محدوده (مثلاً فقط ۲ تا) .

قراره به کلاسی به اسم `ConnectionPool` بسازید که:

- از دولیست برای اتصال‌های آزاد و در حال استفاده استفاده کنید
- وقتی ازش استفاده می‌کنیم (with pool as conn:) ، یکی از connection های آزاد رو بهمون می‌ده.
- وقتی از context خارج شدیم، connection رو آزاد می‌کنه.
- در صورت پر بودن، خطای `NoAvailableConnectionError`
- از (`__enter__` , `__exit__`) استفاده شود

مثال:

```
pool = ConnectionPool(size=2)

with pool as conn1:
    print("Got", conn1)
    with pool as conn2:
        print("Got", conn2)
```

```
with pool as conn3: # باید خطا دهد
    pass
```

۳.

- می‌خواهیم به کلاس پایه بسازیم به اسم `DataProcessor` که به قالب کلی برای پردازش داده‌ها دارد. کلاس‌های دیگر (مثل `CSVProcessor` و `JSONProcessor`) از اون ارث‌بری می‌کنن و کلاس‌های فرزند مثل میان و نسخه مخصوص خودشون از این متد (`process_data()`) رو می‌نویسن.

- کلاس `DataProcessor` باید کلاس انتزاعی (**abstract**) باشه و متد `process_data()` توش فقط تعریف بشه ولی بدنه نداشته باشه.
- از `teardown` و `setup` برای `__exit__` و `__enter__` استفاده کنید
- در کلاس‌های فرزند (`CSVProcessor`, `JSONProcessor`) متد `process_data()` رو بنویسید.

مثال:

```
with CSVProcessor("data.csv") as p:
    p.run()

with JSONProcessor("data.json") as p:
    p.run()
```

۴.

یه کلاس به اسم `UndoRedoManager` بسازید که:

- کارهایی که انجام می‌دیم (مثل "نوشتن" یا "حذف") رو در یه لیست ذخیره کنه.
- وقتی `undo()` صدا می‌زنیم، آخرین کار رو برگردونه (از لیست حذف‌شده‌ها).
- وقتی `redo()` صدا می‌زنیم، دوباره همون کار رو انجام بده.
- وقتی از `context` خارج می‌شیم، وضعیت نهایی رو چاپ کنه.

نکات:

- از دو تا لیست استفاده کنید: یکی برای کارهای انجام‌شده (`_done`) و یکی برای `undone`‌ها (`_undone`).
- در `do()` هر بار یه کار جدید انجام بدید و لیست `undone` رو پاک کنید.
- خروجی‌ها باید مشخص و تمیز باشن (مثلاً بنویسه `[undo] delete 'o'`).

مثال:

```
with UndoRedoManager() as mgr:
    mgr.do("type 'Hello'")
    mgr.do("delete 'o'")
    mgr.undo()
    mgr.redo()
```

۵.

می‌خوایم به کلاسی بسازید به اسم `FunctionProfiler` که:

- اگر روی به تابع قرار گرفت (`@FunctionProfiler()`) ، زمان اجرای اون تابع رو اندازه بگیره.
- اگر خودش به صورت `with` استفاده شد، زمان اجرای بلاک رو بگیره.

نکات

- از متدهای `__enter__` و `__exit__` برای `context` استفاده کنید.
- از متد `__call__` برای دکوراتور استفاده کنید.
- از `time.perf_counter()` برای اندازه‌گیری زمان استفاده کنید.
- خروجی باید واضح باشه و نشون بده کدوم بخش چند ثانیه طول کشیده.

مثال:

```
@FunctionProfiler("slow_func")
def slow_function():
    time.sleep(0.12)

slow_function()

with FunctionProfiler("block"):
    time.sleep(0.07)
```

۶.

- کلاسی به نام `Cache` بسازید که به عنوان `context manager` عمل کند و نتیجه‌ی تابع‌های پرهزینه را ذخیره کند. اگر همان تابع با همان ورودی دوباره فراخوانی شد، نتیجه از `cache` خوانده شود (یعنی تابع دوباره اجرا نشود)

(خلاصه: می‌خوایم نتایج تابع‌هایی که اجراشون طول می‌کشه رو ذخیره کنیم، تا وقتی دوباره همون تابع با همون ورودی صدا زده شد، از نتیجه قبلی استفاده بشه.)

نکات:

- از دیکشنری برای ذخیره‌ی نتایج استفاده کنید.
- تابع را با نام و آرگومان‌هایش به عنوان کلید ذخیره کنید.

مثال:

```
:with Cache() as cache

print(cache.run(expensive_func, 10))

print(cache.run(expensive_func, 10))  # بار دوم از cache
```

۷.

کلاسی بنویسید به نام `ChainManager` که بتوان چند متد آن را پشت سر هم صدا زد، و همه آن‌ها داخل یک `context manager` مدیریت شوند.

نکات:

- هر متد باید `self` برگرداند تا `chain` شود.
- در ورود و خروج از `context` پیام مناسب چاپ شود.
- ساختار کد باید خوانا و مینیمال باشد.

مثال:

with `ChainManager()` as `cm`:

```
cm.step1().step2().step3()
```

۸.

کلاسی بسازید به نام `TemporarySettings` که وقتی وارد `context` می‌شویم، تنظیمات برنامه را موقتاً تغییر دهد، و هنگام خروج، همه چیز را به حالت قبل برگرداند.

نکات:

- تنظیمات را در دیکشنری `settings` ذخیره کنید.
- در `__enter__` تغییرات اعمال شوند.
- در `__exit__` همه چیز به مقدار قبلی برگردد.

مثال:

```
settings = {"mode": "normal", "theme": "light"}
```

with `TemporarySettings(settings, mode="debug", theme="dark")`:

```
print(settings) # {'mode': 'debug', 'theme': 'dark'}
```

```
print(settings) # {'mode': 'normal', 'theme': 'light'}
```

۹.

کلاسی بنویسید به نام `ConfigurableTimer` که هم بتواند با `with` و هم به عنوان `decorator` استفاده شود، و بتوان تعیین کرد که زمان به ثانیه، میلی‌ثانیه یا میکروثانیه نمایش داده شود.

نکات:

- از `time.perf_counter` استفاده کن.
- یک پارامتر `display="s"/"ms"/"μs"` برای تنظیم واحد زمان بگذار.
- از `clean code` استفاده کن و کد تکراری نداشته باش.